

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

17. juuni 2021 *

Eelotsusetaotlus – Intellektuaalomand – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused –
Direktiiv 2001/29/EÜ – Artikli 3 lõiked 1 ja 2 – Mõiste „üldsusele kättesaadavaks tegemine“ –
Kaitstud teost sisaldava faili partnervõrgu (*peer-to-peer*) kaudu allalaadimine ja selle faili segmentide
samaaegne kättesaadavaks tegemine selleks, et need üles laadida – Direktiiv 2004/48/EÜ – Artikli 3
lõige 2 – Meetmete, menetluste ja õiguskaitsevahendite kuritarvitamine – Artikkel 4 – Isikud, kellel on
õigus taotleda meetmete, menetluste ja õiguskaitsevahendite kohaldamist – Artikkel 8 –
Õigus teabele – Artikkel 13 – Mõiste „kahju“ – Määrus (EL) 2016/679 – Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu
punkt f – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Isikuandmete töötlemise seaduslikkus –
Direktiiv 2002/58/EÜ – Artikli 15 lõige 1 – Seadusandlikud meetmed, mille eesmärk on piirata õiguste
ja kohustuste ulatust – Põhiõigused – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7 ja 8, artikli 17 lõige 2
ning artikli 47 esimene lõik

Kohtuasjas C-597/19,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Ondernemingsrechtbank Antwerpeni (Antwerpeni
kaubanduskohus, Belgia) 29. juuli 2019. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa
Kohtusse 6. augustil 2019, menetluses

Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited

versus

Telenet BVBA,

menetluses osalesid:

Proximus NV,

Scarlet Belgium NV,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president E. Regan, kohtunikud M. Ilešič (ettekandja), E. Juhász, C. Lycourgos
ja I. Jarukaitis,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikku menetlust ja 10. septembri 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited, esindajad: *advocaten* T. Toremans ja M. Hügel,
- Telenet BVBA, esindajad: *avocat* H. Haouideg ja *advocaat* S. Debaene,
- Proximus NV ja Scarlet Belgium NV, esindajad: *avocat* B. Van Asbroeck ning *advocaten* I. De Moortel ja P. Hechtermans,
- Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* P. Pucciariello,
- Austria valitsus, esindaja: J. Schmoll,
- Poola valitsus, esindaja: B. Majczyna,
- Euroopa Komisjon, esindajad: F. Wilman, H. Kranenborg ja J. Samnadda,

olles 17. detsembri 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/10, lk 230) artikli 3 lõikeid 1 ja 2; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32) artikli 3 lõiget 2 ning artikleid 4, 8 ja 13; ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti f, koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT 2002, L 201, lk 37; ELT eriväljaanne 13/29, lk 514) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ (ELT 2009, L 337, lk 11)) (edaspidi „direktiiv 2002/58“), artikli 15 lõikega 1.
- 2 Taotlus on esitatud Küprose õiguse alusel asutatud äriühingu Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited (edaspidi „Mircom“), kellele kuuluvad teatavad õigused suurele hulgale Ameerika Ühendriikide ja Kanada ettevõtjate toodetud pornograafilistele filmidele, ja Belgias asutatud äriühingu Telenet BVBA, kes osutab muu hulgas internetiühenduse teenuseid, vahelises vaidluses seoses viimati mainitud äriühingu keeldumisega edastada teavet, mis võimaldab tuvastada tema kliente, tuginedes tuhandetele IP-aadressidele, mille on teatav spetsialiseerunud äriühing Mircomi nimel kogunud partnervõrgust (*peer-to-peer*), kus teatavad Teleneti kliendid on väidetavalt teinud BitTorrent-protokolli abil kättesaadavaks Mircomi kataloogis olevaid filme.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Intellektuaalomandi õigus

– Direktiiv 2001/29

3 Direktiivi 2001/29 põhjendused 3, 4, 9, 10 ja 31 on sõnastatud järgmiselt:

„(3) Ettepanud ühtlustamine aitab rakendada siseturu nelja vabadust ning on seotud õiguse põhiprintsiipide, eelkõige omandi, kaasa arvatud intellektuaalomand, ning väljendusvabaduse ja avaliku huvi järgimisega.

(4) Suurema õiguskindluse ja intellektuaalomandi kõrgetasemelise kaitse kaudu soodustab autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustatud õigusraamistik olulisi investeeringuid loovusse ja uuenduslikkusse [...]

[...]

(9) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustamise aluseks peab olema kõrgetasemeline kaitse, sest nimetatud õigused on olulised intellektuaalse loomingu seisukohalt. Nende kaitse aitab tagada loovuse säilimise ja arengu autorite, esitajate, tootjate, tarbijate, kultuuri, tööstuse ja laiema üldsuse huvides. Intellektuaalomand on seetõttu tunnistatud omandi lahutamatuks osaks.

(10) Jätkamaks oma loome- ja kunstilist tegevust, peavad autorid ja esitajad saama oma töö kasutamise eest nõuetekohast tasu, samasugust tasu peavad saama tootjad, et neil oleks võimalik nimetatud tegevust rahastada. Fonogrammide, filmide, multimeediatoodete ning tellitavate teenuste laadsete teenuste pakkumiseks on tarvis märkimisväärsed investeeringuid. Intellektuaalomandi õiguste piisav õiguskaitse on vajalik, et tagada nimetatud tasu kättesaamine ning võimaldada kindlustada nendele investeeringutele rahuldav kasum.

[...]

(31) Tuleb tagada õiguste ja huvide tasakaal eri liiki õiguste valdajate huvide vahel, samuti eri liiki õiguste valdajate ning kaitstud objekti kasutajate vahel. [...]“.

4 Direktiivi artiklis 3 „Õigus teoseid üldsusele edastada ja muid objekte üldsusele kättesaadavaks teha“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

2. Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata üldsusele kättesaadavaks tegemist kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu nii, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal, on:

[...]

c) filmide esmasalvestuste tootjatel nende filmide originaali ja koopiate osas;

[...]

3. Käesoleva artikli kohase üldsusele edastamise ja üldsusele kättesaadavaks tegemise toiminguga seoses ei lõpe lõigetes 1 ja 2 nimetatud õigused.“

– *Direktiiv 2004/48*

5 Direktiivi 2004/48 põhjendused 10, 14 ja 18 on sõnastatud järgmiselt:

„(10) Käesoleva direktiivi eesmärk on ühtlustada liikmesriikide seadustikke, et tagada siseturul kõrge, võrdväärne ning ühetaoline kaitsetase.

[...]

(14) Artikli 6 lõikes 2, artikli 8 lõikes 1 ja artikli 9 lõikes 2 sätestatud meetmeid kohaldatakse vaid kommertseesmärkidel toime pandud tegude suhtes. Seda tehakse, piiramata liikmesriikide võimalust kohaldada neid sätteid ka muude tegude puhul. Kommertseesmärkidel toime pandud teod on teod, mille eesmärgiks on otsene või kaudne majanduslik või kaubanduslik tulu. Üldjuhul välistatakse teod, mille on toime pannud heausksed lõpptarbijad.

[...]

(18) Isikud, kellel on õigus nõuda kõnealuste meetmete, menetluste ja õiguskaitsevahendite rakendamist, peaksid olema mitte ainult õiguste valdajad, vaid neil peab olema otsene huvi ja seaduslik alus kooskõlas kohaldatava seadusega ja lubatud piires, mis võib hõlmata vastavate õiguste haldamise või kollektiivsete ja isiklike huvide kaitsmise eest vastutavaid kutseorganisatsioone.“

6 Direktiivi artikli 2 „Reguleerimisala“ lõikes 1 ja lõike 3 punktis a on ette nähtud:

„1. Ilma et see piiraks meetmete kohaldamist, mida kohaldatakse või võidakse kohaldada ühenduses või siseriiklikes õigusaktides kuni selleni, et need meetmed soosivad enam õiguste valdajaid, kehtivad käesolevas direktiivis sätestatud meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid kooskõlas artikliga 3 mis tahes intellektuaalomandi õiguste rikkumise kohta, nagu on sätestatud ühenduse õigusaktides ja/või vastava liikmesriigi siseriiklikes õigusaktides.

[...]

3. Käesolev direktiiv ei mõjuta:

a) ühenduse sätteid intellektuaalomandi materiaalõiguse, [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta] direktiivi 95/46/EÜ [üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 1995, L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355)] [...] kohta“.

7 Direktiivi 2004/48 II peatükk „Meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid“ sisaldab artikleid 3–15. Direktiivi artiklis 3 „Üldised kohustused“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid sätestavad vajalikud meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid käesolevas direktiivis kirjeldatud intellektuaalomandi õiguste jõustamise tagamiseks. Menetlused, protseduurid ja õiguskaitsevahendid on õiglased ega ole asjatult keerulised või kulukad ega sisalda põhjendamatuid ajalisi piiranguid ega põhjendamatuid viivitusi.

2. Meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning neid rakendatakse viisil, mis võimaldab vältida tõkete loomist seaduslikule kaubandusele ja ette näha kaitsemeetmeid nende kuritarvitamise vastu.“

- 8 Direktiivi 2004/48 artiklis 4 „Isikud, kellel on õigus taotleda meetmete, menetluste ja õiguskaitsevahendite kohaldamist“ on sätestatud:

„Liikmesriigid tunnistavad käesolevas peatükis isikutena, kellel on õigus nõuda meetmete, protseduuride ja õiguskaitsevahendite kohaldamist:

- a) intellektuaalomandi õiguste valdajaid kooskõlas kohaldatavate seadustega;
 - b) kõiki teisi isikuid, kes on volitatud nimetatud õigusi kasutama, eriti litsentsi omanikke kooskõlas kohaldatava seaduse sätetega ning nendes lubatud piirini;
 - c) intellektuaalomandi kollektiivõiguste halduskogusid [mõiste „intellektuaalomandi kollektiivõiguste halduskogud“ asemel on edaspidi kasutatud täpsemat vastet „intellektuaalomandi õiguste kollektiivse haldamise organisatsioon“], mida reeglipäraselt tunnustatakse kui intellektuaalomandi õiguste valdajate seadusjärgseid esindajaid kooskõlas kohaldatava seaduse sätetega ning nendes lubatud piirini;
 - d) kutseala õiguskaitseasutusi, mida reeglipäraselt tunnustatakse kui intellektuaalomandi õiguse valdajate seadusjärgseid esindajaid kooskõlas kohaldatava seaduse sätetega ning nendes lubatud piirini.“
- 9 Selle direktiivi artikli 6 „Tõendid“ lõikes 2 on sätestatud:

„Juhul, kui samadel tingimustel on rikkumine toime pandud kommertseesmärgil, peavad liikmesriigid astuma vajalikke samme võimaldamaks pädevatel kohtuasutustel nõuda vajaduse korral osapoolle palvel vastaspoolle käsutuses olevaid panga-, finants- ja äridokumente, mis on kaitse all konfidentsiaalse teabena.“

- 10 Direktiivi artiklis 8 „Õigus teabele“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid tagavad, et intellektuaalomandi õiguste rikkumise menetlemisel ning hageja õigustatud ja proportsionaalse nõude vastuseks võivad pädevad kohtuasutused nõuda, et teave intellektuaalomandi õiguste rikkumise päritolu ja kaupade või teenuste levitamisevõrgustiku kohta esitaks rikkuja ja/või kes tahes isik, kes:

- a) on tabatud tema valduses oleva õigusi rikkuva kommertseesmärgil kasutatava kaubaga;
- b) on tabatud kommertseesmärgil pakutavate õigusi rikkuvate teenuste kasutamisel;
- c) on tabatud õigusi rikkuvate teenuste kommertseesmärgil pakkumiselt
või
- d) on teatatud punktides a, b või c viidatud isikute poolt kui osaline kaupade või teenuste tootmises, valmistamises või levitamises.

2. Lõikes 1 nimetatud meetmed hõlmavad vastavalt vajadusele:

- a) tootjate, valmistajate, levitajate, tarnijate ja muude kaupade või teenuste varasemate valdajate ning ühtlasi kavandataivate jae- ja hulgimüüjate nimesid ja aadresse;

b) toodetud, valmistatud, vastu võetud, tarnitud või tellitud toodete koguseid ning ühtlasi kõnealuste toodete või teenuste eest makstud hindu.

3. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, kohaldatakse muid õigusnorme, mis:

a) annavad õiguste valdajale õiguse saada täielikumat teavet;

b) reguleerivad teabe kasutamist tsiviil- või kriminaalmenetlustes vastavalt käesolevale artiklile;

c) reguleerivad vastutust teabeõiguse valesti kasutamise eest

või

d) võimaldavad [keelduda esitamast teavet, mis sunniks] lõikes 1 kirjeldatud isikut [...] tunnistama isiku enda või isiku lähedaste sugulaste osalust intellektuaalomandi õiguste rikkumises

või

e) reguleerivad konfidentsiaalsete teabeallikate kaitset ja isikuandmete töötlemist.“ [täpsustatud tõlge]

11 Direktiivi 2004/48 artikli 9 „Ajutised ja ennetavad meetmed“ lõikes 2 on sätestatud:

„Kommertseesmärgil toime pandud rikkumiste puhul tagavad liikmesriigid, et kui kahju saanud osapool näitab kahjude sissenõudmist ohustavaid asjaolusid, võivad kohtuasutused nõuda väidetava rikkuja kinnis- ja vallasvara ennetavat konfiskeerimist, sealhulgas ka rikkuja pangakonto ja muu vara külmutamist. Sel eesmärgil võivad pädevad kohtuasutused nõuda panga-, finants- ja äridokumentide esitamist või vastavat ligipääsu olulisele teabele.“

12 Direktiivi artiklis 13 „Kahjutasu“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad kohtuasutused määravad kannatanud osapoole avalduse alusel rikkuja, kes teadlikult rikkus või pidi põhjendatult olema rikkumisest teadlik, maksuma proportsionaalselt õiguste valdajale rikkumise tagajärjel õiguste valdajale tekitatud kahju ulatuses kahjutasu.

Kahjutasu suuruse määramisel kohtuasutused:

a) võtavad arvesse kõiki asjakohaseid aspekte, nagu näiteks negatiivsed majanduslikud tagajärjed, sealhulgas kannatanud osapoole kaotatud tulu, rikkuja poolt teenitud mis tahes ebaõiglane tulu ja sobivatel juhtudel muud tingimused kui majanduslikud tegurid, nagu näiteks rikkuja poolt õiguste valdajale tekitatud moraalne kahju

või

b) punkti a alternatiivina võivad kohtuasutused asjakohastel juhtudel kehtestada kahjutasu peamiste tegurite üldsummana, nagu näiteks vähemalt autoritasude või honoraride summa, mis oleks võidud saada, kui rikkuja oleks taotlenud kõnealuse intellektuaalomandi kasutamiseks autoriõigusi.

2. Kui rikkuja ei teadnud ega pidanud teadma, et pani toime rikkumise, võivad liikmesriigid kehtestada, et kohtuasutused võivad määrata kasumi sissenõudmise või kahjutasu maksmise, mis võivad olla eelnevalt kehtestatud.“

– Direktiiv 2014/26/EL

- 13 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/26/EL autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste kollektiivse teostamise ning muusikateose internetis kasutamise õiguse multiterritoriaalse litsentsimise kohta siseturul (ELT 2014, L 84, lk 72) artiklis 39 „Kollektiivse esindamise organisatsioonidest teavitamine“ on sätestatud:

„Liikmesriigid esitavad nende käsutuses oleva teabe põhjal komisjonile loetelu nende territooriumil asuvatest kollektiivse esindamise organisatsioonidest hiljemalt 10. aprilliks 2016.

Liikmesriigid annavad komisjonile viivitamata teada selles loetelus toimunud mis tahes muutustest.

Komisjon avaldab kõnealuse teabe ja tagab selle ajakohastamise.“

Isikuandmete kaitset käsitlevad õigusnormid

– Direktiiv 95/46

- 14 Direktiivi 95/46 II peatüki II jaos „Andmetöötluse seaduslikkuse kriteeriumid“ asuva artikli 7 punktis f oli sätestatud:

„Liikmesriigid sätestavad, et isikuandmeid võib töödelda ainult juhul, kui:

[...]

- f) töötlemine on vajalik vastutava töötleja või andmeid saava kolmanda isiku või kolmandate isikute õigustatud huvide elluviimiseks, kui selliseid huve ei kaalu üles artikli 1 lõike 1 kohaselt kaitstavate andmesubjekti põhiõiguste ja -vabadustega seotud huvid.“

- 15 Direktiivi artikli 8 lõige 1 ja lõike 2 punkt e olid sõnastatud järgmiselt:

„1. Liikmesriigid keelavad töödelda selliseid isikuandmeid, mis paljastavad rassilise või etnilise päritolu, poliitilised vaated, usulised või filosoofilised veendumused, ametiühingusse kuulumise, ning tervislikku seisundit või seksuaalelu käsitlevate andmete töötlemise.

2. Lõiget 1 ei kohaldata, kui:

[...]

- e) töödeldakse andmeid, mille andmesubjekt on ilmselgelt avalikustanud, või kui töötlemine on vajalik õigusnõuete koostamiseks, esitamiseks või kaitsmiseks.“

- 16 Direktiivi artikli 13 lõike 1 punktis g oli ette nähtud:

„Liikmesriigid võivad artikli 6 lõikes 1, artiklis 10, artikli 11 lõikes 1 ja artiklites 12 ja 21 sätestatud kohustuste ja õiguste ulatuse piiramiseks võtta vastu õigusakte, kui sellised piirangud on vajalikud, et kindlustada:

[...]

- g) andmesubjekti kaitse või teiste isikute õiguste ja vabaduste kaitse.“

– Määrus 2016/679

17 Määruse 2016/679 artikli 4 „Mõisted“ punktides 1, 2, 9 ja 10 on täpsustatud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „isikuandmed“ – igasugune teave tuvastatud või tuvastatava füüsilise isiku („andmesubjekti“) kohta; tuvastatav füüsiline isik on isik, keda saab otseselt või kaudselt tuvastada, eelkõige sellise identifitseerimistunnuse põhjal nagu nimi, isikukood, asukohateave, võrguidentifikaator või selle füüsilise isiku ühe või mitme füüsilise, füsioloogilise, geneetilise, vaimse, majandusliku, kultuurilise või sotsiaalse tunnuse põhjal;
- 2) „isikuandmete töötlemine“ – isikuandmete või nende kogumitega tehtav automatiseeritud või automatiseerimata toiming või toimingute kogum, nagu kogumine, dokumenteerimine, korrastamine, struktureerimine, säilitamine, kohandamine ja muutmine, päringute tegemine, lugemine, kasutamine, edastamine, levitamise või muul moel kättesaadavaks tegemise teel avalikustamine, ühitamine või ühendamine, piiramine, kustutamine või hävitamine;

[...]

- 9) „vastuvõtja“ – füüsiline või juriidiline isik, avaliku sektori asutus, amet või muu organ, kellele isikuandmed avaldatakse, olenemata sellest, kas tegemist on kolmanda isikuga või mitte. [...]
- 10) „kolmas isik“ – füüsiline või juriidiline isik, avaliku sektori asutus, amet või organ, välja arvatud andmesubjekt, vastutav töötleja, volitatud töötleja ja isikud, kes võivad isikuandmeid töödelda vastutava töötleja või volitatud töötleja otseses alluvuses“.

18 Määruse artikli 6 „Isikuandmete töötlemise seaduslikkus“ lõike 1 esimese lõigu punktis f ja teises lõigus on ette nähtud:

„Isikuandmete töötlemine on seaduslik ainult juhul, kui on täidetud vähemalt üks järgmistest tingimustest, ning sellisel määral, nagu see tingimus on täidetud:

[...]

- f) isikuandmete töötlemine on vajalik vastutava töötleja või kolmanda isiku õigustatud huvi korral, välja arvatud juhul, kui sellise huvi kaaluvad üles andmesubjekti huvid või põhiõigused ja -vabadused, mille nimel tuleb kaitsta isikuandmeid, eriti juhul kui andmesubjekt on laps.

Esimese lõigu punkti f ei kohaldata, kui isikuandmeid töötleb avaliku sektori asutus oma ülesannete täitmisel.“

19 Määruse artikli 9 „Isikuandmete eriliikide töötlemine“ lõike 2 punktides e ja f on ette nähtud, et keeldu töödelda isikuandmeid, millest ilmneb andmeid füüsilise isiku seksuaalelu ja seksuaalse sättumuse kohta, ei kohaldata, kui töödeldakse isikuandmeid, mille andmesubjekt on ilmselgelt avalikustanud, või kui töötlemine on vajalik õigusnõude koostamiseks, esitamiseks või kaitsmiseks või juhul, kui kohtud täidavad oma õigust mõistvat funktsiooni.

20 Määruse 2016/679 artikli 23 „Piirangud“ lõike 1 punktides i ja j on sätestatud:

„Vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes kohaldatavas liidu või liikmesriigi õiguses võib seadusandliku meetmega piirata artiklites 12–22 ja artiklis 34, samuti artiklis 5 sätestatud kohustuste ja õiguste ulatust, kuivõrd selle sätted vastavad artiklites 12–22 sätestatud õigustele ja kohustustele, kui selline piirang austab põhiõiguste ja -vabaduste olemust ning on demokraatlikus ühiskonnas vajalik ja proportsionaalne meede, et tagada

[...]

i) andmesubjekti kaitse või teiste isikute õiguste ja vabaduste kaitse;

j) tsiviilõiguslike nõuete täitmise tagamine.“

21 Määruse 2016/679 artiklis 94 „Direktiivi [95/46] kehtetuks tunnistamine“ on ette nähtud:

„1. Direktiiv [95/46] tunnistatakse kehtetuks alates 25. maist 2018.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale määrusele. [...]“.

22 Nimetatud määruse artiklis 95 „Seos direktiiviga [2002/58]“ on sätestatud:

„Käesoleva määrusega ei panda füüsilistele ega juriidilistele isikutele lisakohustusi isikuandmete töötlemise suhtes, mis toimub seoses üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamisega üldkasutatavates sidevõrkudes liidus ja mis on seotud küsimustega, mille puhul kehtivad nende suhtes direktiivis [2002/58] sätestatud erikohustused, millel on sama eesmärk.“

– *Direktiiv 2002/58*

23 Direktiivi 2002/58 artikkel 1 „Reguleerimisala ja eesmärk“ lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Käesoleva direktiiviga nähakse ette nende siseriiklike sätete ühtlustamine, mis on vajalikud põhiõiguste ja -vabaduste, eelkõige eraelu puutumatuse ja konfidentsiaalsuse kaitse võrdväärse taseme tagamiseks isikuandmete töötlemise puhul elektroonilise side sektoris ja selliste andmete ning elektrooniliste sideseadmete ja -teenuste vaba liikumise tagamiseks ühenduses.

2. Käesoleva direktiivi sätted täpsustavad ja täiendavad direktiivi [95/46] sätteid lõikes 1 nimetatud eesmärkidel. [...]“.

24 Direktiivi 2002/58 artikli 2 „Mõisted“ teise lõigu punktis b on sätestatud:

„Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

[...]

b) liiklusandmed – andmed, mida töödeldakse side edastamiseks elektroonilises sidevõrgus või sellise edastamisega seotud arveldamiseks“.

25 Direktiivi artiklis 5 „Side konfidentsiaalsus“ on ette nähtud:

„1. Liikmesriigid tagavad üldkasutatava sidevõrgu ja üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste kaudu toimuva side ja sellega seotud liiklusandmete konfidentsiaalsuse siseriiklike õigusaktidega. Eelkõige keelatakse nende õigusaktidega isikutel, kes ei ole kasutajad, kuulata, salaja pealt kuulata, salvestada

või muul viisil pealt kuulata või jälgida sidet ja sellega seotud liiklusandmeid ilma asjaomaste kasutajate loata, kui see ei ole õiguspärane artikli 15 lõike 1 kohaselt. Käesolev lõige ei takista side edastamiseks vajalikku tehnilist salvestamist, ilma et see piiraks konfidentsiaalsuse põhimõtet.

2. Lõige 1 ei mõjuta seadusega lubatud side ja sellega seotud liiklusandmete jäädvustamist õiguspärase äritegevuse käigus selleks, et esitada tõendeid äritehingu või muu äritegevusega seotud side kohta.

3. Liikmesriigid tagavad, et teabe salvestamine abonendi või kasutaja lõppseadmesse ja juurdepääsu saamine sinna juba salvestatud teabele on lubatud ainult tingimusel, et asjaomane abonent või kasutaja on andnud selleks oma nõusoleku, ning talle on esitatud direktiivi [95/46] kohaselt selge ja arusaadav teave, muu hulgas andmete töötlemise eesmärgi kohta. See ei takista andmete tehnilist salvestamist ega juurdepääsu, mille ainus eesmärk on edastada sidet elektroonilises sidevõrgus või mis on teenuseosutajale hädavajalik sellise infoühiskonna teenuse osutamiseks, mida abonent või kasutaja on sõnaselgelt taotlenud.“

26 Nimetatud direktiivi artiklis 6 „Liiklusandmed“ on sätestatud:

„1. Abonentide ja kasutajatega seotud liiklusandmed, mida töötleb üldkasutatava sidevõrgu pakkuja või üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutaja, tuleb kustutada või muuta anonüümseks, kui neid ei ole enam vaja side edastamiseks, ilma et see piiraks käesoleva artikli lõigete 2, 3 ja 5 ning artikli 15 lõike 1 kohaldamist.

2. Töödelda võib liiklusandmeid, mis on vajalikud abonentide arvete ja sidumistasude jaoks. Selline töötlemine on lubatud ainult selle tähtaja lõpuni, mille jooksul võib arve õiguspäraselt vaidlustada või mille jooksul võib võtta meetmeid arve sissenõudmiseks.

3. Elektrooniliste sideteenuste turustamiseks ja lisaväärtusteenuste osutamiseks võib üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutaja töödelda lõikes 1 osutatud andmeid selliste teenuste või turustamise jaoks vajalikul määral ja vajaliku aja jooksul, kui abonent või kasutaja, kelle kohta andmed käivad, on andnud oma eelneva nõusoleku. Kasutajatele ja abonentidele antakse võimalus oma liiklusandmete töötlemiseks antud nõusolek igal ajal tühistada.

4. Teenuseosutaja peab abonentidele või kasutajale teatama sellest, mis liiki liiklusandmeid töödeldakse ja kui kaua selline töötlemine kestab lõikes 2 nimetatud eesmärkidel ja kui kaua, enne nõusoleku saamist, lõikes 3 nimetatud eesmärkidel.

5. Lõigete 1, 2, 3 ja 4 kohaselt võivad liiklusandmeid töödelda ainult üldkasutatavate sidevõrkude pakkuja ja üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutaja loal tegutsevad isikud, kes tegelevad arveldamise või andmeliikluse korraldamise, klientide küsimustele vastamise, pettuste avastamise, elektrooniliste sideteenuste turustamise või lisaväärtusteenuste osutamisega, ja selline töötlemine peab toimuma ainult kõnealusteks toiminguteks vajalikul määral.

6. Lõikeid 1, 2, 3 ja 5 kohaldatakse, ilma et see piiraks pädevate asutuste võimalust saada kohaldatavate õigusaktide kohaselt liiklusandmeid vaidluste, eelkõige sidumist või arveldamist käsitlevate vaidluste lahendamiseks.“

27 Direktiivi 2002/58 artikli 15 „Direktiivi [95/46] teatavate sätete rakendamine“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Liikmesriigid võivad võtta seadusandlikke meetmeid, millega piiratakse käesoleva direktiivi artiklites 5 ja 6, artikli 8 lõigetes 1, 2, 3 ja 4 ning artiklis 9 sätestatud õiguste ja kohustuste ulatust, kui selline piiramine on [demokraatlikus ühiskonnas] vajalik, otstarbekas ja proportsionaalne abinõu selleks, et kaitsta direktiivi [95/46] artikli 13 lõikes 1 nimetatud riiklikku julgeolekut (s.t riigi julgeolekut), riigikaitset, avalikku [julgeolekut], kriminaalkuritegude või elektroonilise sidesüsteemi volitamata kasutamise ennetamist, uurimist, avastamist ja kohtus menetlemist. Selleks võivad liikmesriigid muu

hulgas võtta seadusandlikke meetmeid, millega nähakse ette andmete säilitamine piiratud aja jooksul käesolevas lõikes sätestatud põhjustel. Kõik käesolevas lõikes osutatud meetmed on kooskõlas ühenduse õiguse üldpõhimõtetega, kaasa arvatud [ELL] artikli 6 lõigetes 1 ja 2 osutatud põhimõtetega.“ [täpsustatud sõnastus]

Belgia õigus

- 28 Majandusseadustiku (Wetboek Economisch Recht) artikli XI.165 lõike 1 neljanda lõigu kohaselt on kirjandus- või kunstiteose autoril ainuõigus teost mis tahes viisil üldsusele edastada, sealhulgas seeläbi, et isik saab neile ligi pääseda enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 29 Mircom esitas 6. juunil 2019 Ondernemingsrechtbank Antwerpenile (Antwerpeni kaubanduskohus, Belgia) hagi, milles palus eelkõige kohustada Telenetti esitama oma nende klientide identifitseerimisandmed, kelle internetiühendusi kasutati tema väitel selleks, et jagada partnervõrgus (*peer-to-peer*) BitTorrent-protokolli abil Mircomi kataloogis olevaid filme.
- 30 Mircom väidab nimelt, et tal on tuhanded dünaamilised IP-aadressid, mille Saksamaal asutatud äriühing Media Protector GmbH salvestas FileWatchBT tarkvara kasutades tema nimel hetkel, kui Teleneti kliendid liitusid BitTorrent-kliendi tarkvara abil.
- 31 Telenet, keda toetavad veel kaks Belgias asuvat internetiühenduse pakkujat, Proximus NV ja Scarlet Belgium NV, vaidleb Mircomi hagile vastu.
- 32 Esimesena on eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekkinud küsimus, et kas arvestades 14. juuni 2017. aasta kohtuotsust Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456), mis käsitles internetis võrgujagamisplatvormi administraatorite poolt faili partnervõrgu (*peer-to-peer*) raames edastamist direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, saavad sellist üldsusele edastamist teostada sellise võrgu üksikasutajad, nn *downloaders*, kes teevad autoriõigusega kaitstud teost sisaldava digifaili segmente alla laadides samal ajal need segmendid kättesaadavaks, et teised kasutajad saaksid neid alla laadida. Nimelt muutuvad need kasutajad, kes kuuluvad segmente alla laadivate isikute rühma, mida nimetatakse „parveks“, ise nende failiosade seemneteks (*seeds*), sarnaselt kindlaksmääramata algse seemnega, kes tegi selle faili esimest korda selles võrgus kättesaadavaks.
- 33 Sellega seoses täpsustab eelotsusetaotluse esitanud kohus esiteks, et failisegmendid ei ole lihtsalt algse faili osad, vaid eraldiseisvad krüpteeritud failid, mida ei saa iseseisvalt kasutada, ja et teiseks toimub BitTorrenti tehnoloogia toimimise viisi tõttu failisegmentide üleslaadimine – mida nimetatakse „külvamiseks“ (*seeding*) – põhimõtteliselt automaatselt, kuna seda omadust saab kõrvaldada vaid teatavate programmide abil.
- 34 Mircom väidab siiski, et arvesse tuleb võtta isegi failisegmentide alla laadimist, mis koos moodustavad vähemalt 20% osa aluseks olevast meediafailist, kuna alates sellest protsendist on võimalik saada sellest failist ülevaade, olgugi et selline ülevaade on killustatud ja väga ebakindla kvaliteediga.
- 35 Teisena kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus selles, kas sellisele ettevõtjale nagu Mircom võib laieneda direktiiviga 2004/48 tagatud kaitse, sest ta ei kasuta tegelikult asjaomaste filmide autorite loovutatud õigusi, vaid nõuab üksnes sisse kahju väidetavatelt rikkujatelt, mistõttu see mudel sarnaneb „autoriõiguse trolli“ (*copyright troll*) määratlusega.
- 36 Kolmandana tekib ka küsimus, kas määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti f seisukohast on õiguspärane viis, kuidas Mircom on IP-aadresse kogunud.

37 Selles olukorras otsustas Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Antwerpeni kaubanduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. a) Kas faili allalaadimist partnervõrgu (*peer-to-peer*) kaudu ja selle segmentide [...] – mis mõnikord on tervikfailiga võrreldes väga killustatud – samaaegset kättesaadavaks tegemist selleks, et failisegmendid üles laadida (*seed*), tuleb pidada üldsusele edastamiseks direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, olgugi et kõnealused üksikud failisegmendid on iseseisvalt kasutamiseks kõlbmatud?

Kui vastus on jaatav:

- b) Kas on olemas mahupiir, millest alates tuleks kõnealuste segmentide üleslaadimist pidada üldsusele edastamiseks?
- c) Kas asjaolu, et üleslaadimine võib – BitTorrent-kliendi seadistuste tõttu – toimuda automaatselt ja seetõttu kasutajale märkamatu, on oluline?

2. a) Kas isik, kes on autoriõiguste (või nendega kaasnevate õiguste) lepingujärgne omaja, kuid neid õigusi ise ei kasuta, vaid esitab üksnes kahjuhüvitise nõudeid väidetavate rikkujate vastu – kelle ärimudel eeldab seega piraattoodete vastu võitlemise asemel selliste toodete olemasolu –, võib tugineda samadele õigustele, mida annab direktiivi 2004/48 II peatükk autoritele või litsentsi omajatele, kes kasutavad autoriõigusi tavalisel viisil?

- b) Kuidas võis litsentsi omajal sellisel juhul tekkida õigusrikkumise tõttu (direktiivi artikli 13) tähenduses „kahju“?

3. Kas esimeses ja teises küsimuses selgitatud konkreetsed asjaolud on olukorras, kus kaalutakse ühelt poolt huvi intellektuaalomandi õiguste jõustamise vastu ja teiselt poolt [Euroopa Liidu põhiõiguste] hartaga [edaspidi „harta“] tagatud õigusi ja vabadusi nagu eraelu austamine ja isikuandmete kaitse, olulised eelkõige proportsionaalsuse hindamise raames?

4. Kas üleslaadijate parve IP-aadresside süstemaatiline salvestamine ja üldine töötlemine (mida teeb litsentsi omaja ise ja tema nimel kolmas isik) on kõnealustel asjaoludel [määruse 2016/679], konkreetselt selle artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti f alusel põhjendatud?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

38 Alustuseks tuleb märkida, et ELTL artiklis 267 sätestatud liikmesriigi kohtute ja Euroopa Kohtu vahelises koostöömenetluses on Euroopa Kohtu ülesanne anda liikmesriigi kohtule vajalik vastus, mis võimaldaks viimasel poolelioleva kohtuasja lahendada. Seda arvestades tuleb Euroopa Kohtul temale esitatud küsimused vajaduse korral ümber sõnastada. Nimelt on Euroopa Kohtu ülesanne tõlgendada kõiki liidu õiguse sätteid, mida liikmesriigi kohtud vajavad oma menetluses olevate kohtuasjade lahendamiseks, isegi kui viimased ei ole neid sätteid Euroopa Kohtule esitatud küsimustes otseselt maininud (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus *Nederlands Uitgeversverbond ja Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, punkt 31 ning seal viidatud kohtupraktika).

39 Selleks võib Euroopa Kohus tuletada liikmesriigi kohtu esitatud teabe ja eelkõige eelotsusetaotluse põhjenduste hulgast need liidu õiguse aspektid, mida tuleb põhikohtuasja vaidluse eset arvestades tõlgendada (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus *Nederlands Uitgeversverbond ja Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, punkt 32 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 40 Käesoleval juhul palub eelotsusetaotluse esitanud kohus esimese küsimusega Euroopa Kohtul sisuliselt selgitada, kas direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikes 1 kasutatud mõiste „üldsusele edastamine“ hõlmab kaitstud teost sisaldava meediafaili mõnel juhul väga killustatud segmentide jagamist partnervõrgus (*peer-to-peer*). Nagu kohtujurist ettepaneku punktis 34 märkis, võib seetõttu, et põhikohtuasjas on kõne all filmitootjate õigused, käesoleval juhul aga kohaldamisele kuuluda pigem selle direktiivi artikli 3 lõike 2 punkt c.
- 41 Kuna liidu seadusandja ei ole selles kontekstis teistsugust tahet väljendanud, tuleb väljendit „üldsusele kättesaadavaks tegemine“, mida on direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikes 1 kasutatud kui autorite ainuõigust lubada või keelata igasugust „üldsusele edastamist“, ja sama direktiivi artikli 3 lõikes 2 sisalduvat väljendit, mis viitab autoriõigusega kaasnevate õiguste omajatele kuuluvale ainuõigusele, tõlgendada nii, et neil on sama tähendus (vt analoogia alusel 2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus *Stim ja SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, punkt 28 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 42 Neid kaalutlusi arvestades tuleb esimene küsimus ümber sõnastada nii, et eelotsusetaotluse esitanud kohus palub sellega sisuliselt selgitada seda, kas direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et üldsusele kättesaadavaks tegemine selle sätte tähenduses on partnervõrgu (*peer-to-peer*) kasutaja lõppseadmest selle võrgu teiste kasutajate seadmetesse selliste failisegmentide üleslaadimine, mis on varem selle kasutaja poolt alla laaditud meediafailist, mis sisaldab kaitstud teost, olgugi et need segmendid on iseenesest kasutatavad üksnes juhul, kui teatav osakaal allalaadimisest on toimunud ning BitTorrent-kliendi failijagamisprogrammi seadistuste tõttu viib programm üleslaadimise läbi automaatselt.
- 43 Kõigepealt tuleb tõdeda, et nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 48 märkis, ei ole need segmendid teose osad, vaid neid teoseid sisaldavate failide osad, mida kasutatakse kõnealuste failide edastamiseks vastavalt BitTorrenti protokollile. Tähtsust ei ole asjaolul, et edastatavad failisegmendid ei ole iseseisvalt kasutatavad, sest kättesaadavaks tehakse teost sisaldav fail, st teos digivormis.
- 44 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 49 märkis, ei erine partnervõrkude (*peer-to-peer*) toimimine sisuliselt interneti kui sellise või täpsemini veebi (World Wide Web) toimimisest, kus teost sisaldavad failid jagatakse väikesteks andmepakettideks, mida edastatakse serveri ja kliendi vahel juhuslikus järjekorras ja eri teid pidi.
- 45 Käesoleval juhul selgub eelotsusetaotlusest, et iga partnervõrgu (*peer-to-peer*) kasutaja suudab kergesti taastada algse faili samas parves osalevate kasutajate arvutites kättesaadavatest segmentidest. Asjaolu, et kasutajal ei ole iseseisvalt võimalik alla laadida algset faili tervikuna, ei takista tal teha oma partneritele (*peers*) kättesaadavaks selle faili segmendid, mida tal õnnestus oma arvutisse alla laadida, ning ta aitab seega kaasa sellise olukorra tekkimisele, kus kõik parves osalevad kasutajad saavad tutvuda kogu failiga.
- 46 Selle tuvastamiseks, et vastavas olukorras on tegemist „kättesaadavaks tegemisega“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõigete 1 ja 2 tähenduses, ei ole vaja tõendada, et asjaomane kasutaja on varem alla laadinud teatava minimaalse arvu failisegmente.
- 47 Selleks, et tegemist oleks „edastamise toiminguga“ ja seega kättesaadavaks tegemise toiminguga, piisab seega, kui üldsuse hulka kuuluvatel isikutel on võimalus neile teostele enda valitud kohas ja enda valitud ajal ligi pääseda, kusjuures määrav ei ole see, kas nad seda võimalust kasutavad või mitte (vt selle kohta 7. augusti 2018. aasta kohtuotsus *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, punkt 20). Mõiste „edastamise toiming“ tähendab sellega seoses kaitstud teoste mis tahes ülekandmist, sõltumata kasutatud tehnilisest vahendist või protsessist (29. novembri 2017. aasta kohtuotsus *VCAST*, C-265/16, EU:C:2017:913, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 48 Seetõttu võib mis tahes toiming, millega kasutaja võimaldab – oma teo tagajärgedest täielikult teadlik olles – tutvuda kaitstud teostega või muu kaitstud objektiga, kujutada endast kättesaadavaks tegemise toimingut direktiivi 2001/29 artikli 3 lõigete 1 ja 2 tähenduses (vt selle kohta 9. märtsi 2021. aasta kohtuotsus VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 49 Käesoleval juhul näib, et kõik asjaomase partnervõrgu (*peer-to-peer*) kasutajad, kes ei ole BitTorrent-kliendi tarkvara jagamise üleslaadimise funktsiooni välja lülitanud, laadivad sellesse võrku meediafaili segmente, mille nad on varem oma arvutisse alla laadinud. Kui ilmneb – mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul –, et kõnealuse võrgu asjaomased kasutajad on selle tarkvaraga nõustudes andnud sellisele seadistusele oma nõusoleku pärast seda, kui neid on selle omadustest nõuetekohaselt teavitatud, tuleb asuda seisukohale, et kasutajad tegutsevad oma teost ja selle tagajärgedest täielikult teadlikud olles. Nimelt, kui on tõendatud, et nad on sellise tarkvaraga aktiivselt nõustunud, ei muuda nende teo tahtlikkust kuidagi asjaolu, et see tarkvara viib üleslaadimise läbi automaatselt.
- 50 Kuivõrd eeltoodud kaalutlustest tuleneb – tingimusel, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu läbiviidav faktiliste asjaolude kontroll seda kinnitab –, et asjaomaste kasutajate teod võivad kujutada endast teose või muu kaitstud objekti kättesaadavaks tegemist, tuleb seejärel analüüsida, kas sellised teod on „üldsusele“ kättesaadavaks tegemine direktiivi 2001/29 artikli 3 lõigete 1 ja 2 tähenduses.
- 51 Sellega seoses tuleb meenutada, et selleks, et kuuluda mõiste „üldsusele kättesaadavaks tegemine“ alla selle sätte tähenduses, peavad kaitstud teosed või muud kaitstud objektid olema tegelikult üldsusele kättesaadavad, kuna kättesaadavaks tegemine hõlmab määratlemata suurusega potentsiaalset sihtgruppi, mis eeldab küllaltki suurt arvu isikuid. Selline kättesaadavaks tegemine eeldab lisaks, et see toimub seni kasutatust erineval spetsiifilisel tehnilisel viisil või on suunatud uuele üldsusele, st üldsusele, kellega autoriõiguse omaja oma teose algseks üldsusele kättesaadavaks tegemiseks luba andes ei arvestanud (vt selle kohta 9. märtsi 2021. aasta kohtuotsus VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, punktid 31 ja 32 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 52 Partnervõrkude (*peer-to-peer*) kohta on Euroopa Kohus juba otsustanud, et sellise failijagamisplatvormi internetis kättesaadavaks tegemine ja haldamine, mis võimaldab kaitstud teoste metaandmeid indekseerides ja otsingumootorit pakkudes selle platvormi kasutajatel neid teoseid leida ja neid selles võrgus jagada, on üldsusele edastamine direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses (14. juuni 2017. aasta kohtuotsus Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, punkt 48).
- 53 Käesoleval juhul, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 37 ja 61 sisuliselt märkis, moodustavad kasutajate arvutid, mis jagavad sama faili, partnervõrgu (*peer-to-peer*), mida nimetatakse „parveks“, milles neil on sama roll nagu serveritel veebi (*World Wide Web*) toimimises.
- 54 Vaidlust ei ole selles, et sellist võrku kasutab suur hulk inimesi, nagu nähtub ka Mircomi salvestatud IP-aadresside suurest arvust. Need kasutajad saavad igal ajal ja ühekorraga tutvuda kaitstud teostega, mida jagatakse kõnealuse platvormi kaudu.
- 55 Järelikult on kättesaadavaks tegemine suunatud määratlemata hulgale võimalikele vastuvõtjatele ja eeldab küllaltki suurt arvu isikuid.
- 56 Kuna peale selle on tegemist teostega, mis on avaldatud ilma õiguste omajate loata, siis tuleb samuti leida, et teosed edastatakse uuele üldsusele (vt analoogia alusel 14. juuni 2017. aasta kohtuotsus Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 57 Igal juhul, isegi kui oleks tuvastatud, et teos on varem teataval veebisaidil avaldatud ilma piiranguteta, mis takistaks selle alla laadimist, ja autoriõiguse või sellega kaasnevate õiguste omaja loal, tähendab see, et partnervõrgus (*peer-to-peer*) on sellised kasutajad, nagu on kõne all põhikohtuasjas, laadinud seda teost sisaldava faili segmente alla eraserverile, millele on järgnenud nende segmentide

üleslaadimine samas võrgus, täitnud määravat rolli selle teose kättesaadavaks tegemisel üldsusele, kellega autoriõiguse või sellega kaasnevate õiguste omaja oma teose algseks üldsusele edastamiseks luba andes ei arvestanud (vt analoogia alusel 7. augusti 2018. aasta kohtuotsus Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, punktid 46 ja 47).

- 58 Teose sellise üleslaadimisega kättesaadavaks tegemise lubamine, ilma et autoriõiguse või sellega kaasnevate õiguste omaja saaks tugineda direktiivi 2001/29 artikli 3 lõigetes 1 või 2 ette nähtud õigustele, eiraks asjaomase direktiivi põhjendustes 3 ja 31 mainitud õiglast tasakaalu, mida tuleb digitaalses keskkonnas säilitada ühelt poolt autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajatele Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 17 lõikega 2 tagatud intellektuaalomandi kaitse ja teiselt poolt kaitstud objekti kasutajate huvide ja põhiõiguste kaitse, eelkõige neile harta artikli 11 alusel tagatud sõna- ja teabevabaduse, aga ka üldise huvi kaitse vahel (vt selle kohta 9. märtsi 2021. aasta kohtuotsus VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika). Selle tasakaalu eiramine kahjustaks ka direktiivi 2001/29 põhieesmärki, milleks selle põhjendustest 4, 9 ja 10 nähtuvalt on kehtestada õiguste omajatele kõrgetasemeline kaitse, mis võimaldab neil saada oma teoste või muude kaitstud objektide kasutamise eest nõuetekohast tasu, eelkõige üldsusele kättesaadavaks tegemise korral.
- 59 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimesele küsimusele vastata, et direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et üldsusele kättesaadavaks tegemine selle sätte tähenduses on partnervõrgu (*peer-to-peer*) kasutaja lõppseadmest selle võrgu teiste kasutajate seadmetesse selliste failisegmentide üleslaadimine, mille see kasutaja on varem alla laadinud meediafailist, mis sisaldab kaitstud teost, olgugi et need segmendid on iseenesest kasutatavad üksnes juhul, kui teatav osakaal allalaadimisest on toimunud. Tähtsust ei ole asjaolul, et BitTorrent-kliendi failijagamisprogrammi seadistuste tõttu viib programm üleslaadimise läbi automaatselt, kui kasutaja on lõppseadmes, millest üleslaadimine toimub, selle tarkvaraga nõustunud, andes sellisele seadistusele oma nõusoleku pärast seda, kui teda on selle omadustest nõuetekohaselt teavitatud.

Teine küsimus

- 60 Teise küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas direktiivi 2004/48 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes on lepingu alusel teatavate intellektuaalomandi õiguste omaja ja kes neid siiski ise ei kasuta, vaid piirdub eeldatavalt rikkujatelt kahjuhüvitise sissenõudmisega, võib tugineda selle direktiivi II peatükis ette nähtud meetmetele, menetlustele ja õiguskaitsevahenditele.
- 61 Seda küsimust tuleb mõista nii, et see hõlmab kolme osa: esiteks seda, mis puudutab niisuguse isiku nagu Mircom kaebeõigust nõuda direktiivi 2004/48 II peatükis ette nähtud meetmete, menetluste ja õiguskaitsevahendite kohaldamist, teiseks seda, mis puudutab küsimust, kas selline isik võis olla kandnud kahju osutatud direktiivi artikli 13 tähenduses, ja kolmandaks küsimust, mis puudutab tema teabenõude vastuvõetavust vastavalt direktiivi artiklile 8 koostoimes selle direktiivi artikli 3 lõikega 2.
- 62 Seoses Mircomi kaebeõigust käsitleva esimese osaga tuleb meelde tuletada, et direktiivi 2004/48 II peatükis ette nähtud meetmete, menetluste ja õiguskaitsevahendite kohaldamist nõudev isik peab kuuluma ühte direktiivi artikli 4 punktides a–d loetletud neljast isikute või asutuste kategooriast.
- 63 Nendes kategooriatesse kuuluvad esiteks intellektuaalomandi õiguste omajad, teiseks kõik teised isikud, kes on volitatud nimetatud õigusi kasutama, eriti litsentsi omajad, kolmandaks intellektuaalomandi õiguste kollektiivse esindamise organisatsioonid, keda reeglipäraselt tunnustatakse kui intellektuaalomandi õiguste omajate esindajaid, ja neljandaks kutseorganisatsioonid, keda reeglipäraselt tunnustatakse kui intellektuaalomandi õiguste omajate esindajaid.

- 64 Erinevalt aga direktiivi 2004/48 artikli 4 punktis a nimetatud intellektuaalomandi õiguste omajatest peab selle direktiivi põhjenduse 18 kohaselt direktiivi artikli 4 punktides b–d nimetatud kolmel isikute kategoorial olema lisaks otsene huvi nende õiguste kaitse vastu, kui kohaldatavad õigusnormid võimaldavad neil selleks kohtusse pöörduda ja seda tehakse vastavalt neile õigusnormidele (vt selle kohta 7. augusti 2018. aasta kohtuotsus SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639, punkt 39).
- 65 Käesoleval juhul tuleb kohe alustuseks välistada võimalus, et Mircom on kollektiivse esindamise organisatsioon või kutseorganisatsioon direktiivi 2004/48 artikli 4 punktide c ja d tähenduses. Nimelt, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 92 ja 93 märkis, ei ole Mircomi tegevusala hallata oma lepingupartnerite autoriõigusi ja nende õigustega kaasnevaid õigusi või tagada nende kutsealast kaitset, vaid ta tegeleb üksnes nende õiguste rikkumisega tekitatud kahju hüvitiste sissenõudmisega.
- 66 Sellega seoses olgu märgitud, et selliste organisatsioonide tegevus on liidu tasandil ühtlustatud direktiiviga 2014/26. Mircomi nime ei ole aga Euroopa Komisjoni selle direktiivi artikli 39 kohaselt avaldatud kollektiivse esindamise organisatsioonide loetelus nimetatud.
- 67 Mis puutub direktiivi 2004/48 artikli 4 punkti a tähenduses intellektuaalomandi õiguste omaja määratlusele vastamisse, siis kuna selles sättes ei ole nõutud, et õiguste omaja tegelikult kasutaks oma intellektuaalomandi õigusi, siis ei saa õiguste omaja olla selle sätte kohaldamisalast välja jäetud põhjusel, et ta neid õigusi ei kasuta.
- 68 Sellega seoses tuleb märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohus käsitab Mircomit isikuna, kellele lepinguliselt kuuluvad autoriõigused või sellega kaasnevad õigused. Neil asjaoludel tuleks tunnustada tema õigust direktiivis 2004/48 ette nähtud meetmete, menetluste ja õiguskaitsevahendite kohaldamisele, olenemata sellest, et ta neid õigusi ei kasuta.
- 69 Sellist äriühingut nagu Mircom võib lisaks igal juhul pidada muuks isikuks, kes on volitatud nimetatud õigusi kasutama direktiivi artikli 4 punkti b tähenduses, arvestades, et see volitus ei eelda ka loovutatud õiguste tegelikku kasutamist. Osutatud artikli 4 punkti b tähenduses „teise isikuna“ käsitamist tuleb siiski kontrollida kohaldatavate õigusaktide sätete kohaselt, nagu on osutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 64, kusjuures seda viidet tuleb nimetatud direktiivi artikli 2 lõiget 1 arvestades mõista nii, et see viitab nii asjakohastele riigisisestele õigusaktidele kui ka vastavalt olukorrale liidu õigusele (vt selle kohta 7. augusti 2018. aasta kohtuotsus SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639, punkt 31).
- 70 Mis puutub teise küsimuse teisse ossa, siis on see seotud eelkõige asjaoluga, et käesoleval juhul Mircom ei kasuta ega näi omavat kavatsust kasutada põhikohtuasjas kõne all olevatele teostele omandatud õigusi. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul tekitab see loovutatud õiguste kasutamata jätmine kahtluse, kas sellisele isikule võib olla tekitatud direktiivi 2004/48 artikli 13 tähenduses kahju.
- 71 Nimelt puudutab see küsimus seda, kes on käesoleval juhul intellektuaalomandi õiguste rikkumise tõttu tegelikult kahju kandnud isik selle direktiivi artikli 13 tähenduses, st kas kahju on käesoleval juhul tekitatud Mircomile või asjaomaste filmide tootjatele.
- 72 On tõsi, et direktiivi 2004/48 artikli 4 punktis a nimetatud intellektuaalomandi õiguste omajatele ja selle direktiivi artikli 4 punktis b nimetatud isikutele, kes on volitatud nimetatud õigusi kasutama, saab õigusi rikkuva tegevusega põhimõtteliselt kahju tekitada, kuna nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 70 sisuliselt märkis, võidakse nende tegevustega takistada nende õiguste tavapärast kasutamist või vähendada nendest laekuvaid tulusid. Samas on ka võimalik, et isik, kellel on intellektuaalomandi õigused, piirdub tegelikkuses sellega, et nõuab enda nimel ja arvel sisse kahjuhüvitise nõuete eest, mille on talle loovutanud teised intellektuaalomandi õiguste omajad.
- 73 Käesoleval juhul näib eelotsusetaotluse esitanud kohus olevat seisukohal, et Mircom kui isik, kellele nõuded on loovutatud, piirdub sellega, et osutab asjaomaste filmide tootjatele kahju hüvitamise nõuete sissenõudmise teenust.

- 74 Tuleb aga asuda seisukohale, et asjaolu, et direktiivi 2004/48 artiklis 4 nimetatud isik piirdub sellise hagi esitamisega isikuna, kellele nõuded on loovutatud, ei välista tema suhtes selle direktiivi II peatükis ette nähtud meetmete, menetluste ja õiguskaitsevahendite kohaldamist.
- 75 Nimelt läheks selline välistamine vastuollu direktiivi 2004/48 üldeesmärgiga, mis selle põhjendusest 10 tulenevalt on tagada siseturul intellektuaalomandi kõrge kaitsetase (vt selle kohta 18. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18, punkt 23).
- 76 Sellega seoses tuleb märkida, et nõuete loovutamine ei saa iseenesest mõjutada nende õiguste laadi, mida on rikutud, käesoleval juhul asjaomaste filmitootjate intellektuaalomandi õigusi, eelkõige selles mõttes, et see ei saa mõjutada pädeva kohtu kindlaksmääramist või muid menetluslikke asjaolusid, nagu võimalus nõuda meetmete, menetluste ja õiguskaitsevahendite kohaldamist direktiivi 2004/48 II peatüki tähenduses (vt analoogia alusel 21. mai 2015. aasta kohtuotsus CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, punktid 35 ja 36 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 77 Järelikult, kui intellektuaalomandi õiguste omaja otsustab nõuete või muu õigustoimingu loovutamise teel delegeerida kahjuhüvitise sissenõudmise, kasutades selleks spetsialiseerunud ettevõtjat, ei tohiks teda kohelda ebasoodsamalt kui teist niisuguste õiguste omajaid, kes otsustab neile õigustele isiklikult tugineda. Selline kohtlemine kahjustaks nimelt selle delegeerimise atraktiivsust majanduslikust aspektist ning võtaks intellektuaalomandi õiguste omajatelt lõppkokkuvõttes selle võimaluse, mis pealegi on levinud erinevates õigusvaldkondades, näiteks seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruses (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10), ette nähtud lennureisijate kaitsega.
- 78 Mis puutub teise küsimuse kolmandasse ossa, siis kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selles, kas teabenõue, mille Mircom direktiivi 2004/48 artikli 8 alusel esitas, on vastuvõetav, kuna see äriühing ei kasuta tegelikult õigusi, mille ta on omandanud põhikohtuasjas käsitletavatelt filmitootjatelt. Lisaks tuleb seda, et eelotsusetaotluse esitanud kohus on viidanud võimalusele käsitada Mircomi „autoriõiguse trollina“ (*copyright troll*), käsitada nii, et ta on sisuliselt tõstatanud küsimuse, kas Mircom võib olla õigust kuritarvitanud.
- 79 Esimesena näib eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtlevat asjaolus, et Mircom kavatseb esitada kahju hüvitamise hagi, kuna on olemas veenvad tõendid selle kohta, et üldiselt piirdub ta kompromissettepaneku tegemisega üksnes 500 euro suuruse kindlasummalise hüvitise saamise eesmärgil. Direktiivi 2004/48 artikli 8 lõikes 1 on aga ette nähtud, et teabenõude peab saama esitada intellektuaalomandi õiguste rikkumise menetlemisel.
- 80 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 113 märkis, tuleb sellega seoses tõdeda, et kompromisslahenduse otsimine on sageli eeltingimus tegeliku kahju hüvitamise hagi esitamiseks. Järelikult ei saa asuda seisukohale, et direktiiviga 2004/48 kehtestatud intellektuaalomandi kaitse süsteemis oleks see praktika keelatud.
- 81 Euroopa Kohus on otsustanud, et direktiivi 2004/48 artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellisele olukorrale, kus hageja taotleb pärast sellise hagi kohta tehtud kohtuotsuse jõustumist, mis päädis intellektuaalomandi õiguste rikkumise tuvastamisega, eraldiseisvas menetluses teavet asjaomaseid õigusi rikkuvate kaupade või teenuste päritolu ja levitamisevõrgustike kohta (18. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18, punkt 28).

- 82 Sama arutluskäiku tuleb kohaldada sellise kahju hüvitamise hagile eelneva eraldiseisva menetluse puhul, nagu on kõne all põhikohtuasjas, milles hageja palub direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 1 punkti c alusel niisuguselt internetiühenduse pakkuvalt nagu Telenet, kelle kohta on ilmnenu, et ta pakub kommertseesmärgil teenuseid, mida kasutatakse õigusi rikkuvas tegevuses, teavet, mis võimaldaks tema kliente tuvastada konkreetselt selleks, et nende vastu saaks tõhusalt kohtusse pöörduda.
- 83 On tõsi, et kõnealuse artikliga 8 ette nähtud õigusega teabele soovitakse muuta kohaldatavaks ja konkreetsemaks harta artikliga 47 tagatud põhiõigust tõhusale õiguskaitsevahendile ning seeläbi hoolitseda selle eest, et oleks võimalik tõhusalt teostada omandipõhiõigust, mis hõlmab harta artikli 17 lõikega 2 kaitstavat intellektuaalomandi õigust, andes intellektuaalomandi õiguse omajale võimaluse teha kindlaks isiku, kes vastavat õigust rikub, ning võtta vajalikud meetmed selle õiguse kaitsmiseks (9. juuli 2020. aasta kohtuotsus Constantin Film Verleih, C-264/19, EU:C:2020:542, punkt 35).
- 84 Järelikult tuleb tõdeda, et niisugust teabenõuet, nagu on sõnastanud Mircom kohtueelses menetluses, ei saa ainuüksi seetõttu pidada vastuvõetamatuks.
- 85 Teisena on direktiivi 2004/48 artikli 8 lõikes 1 sätestatud, et teabenõue peab olema õigustatud ja proportsionaalne.
- 86 Käesoleva kohtuotsuse punktides 70–77 esitatud kaalutlusi arvestades tuleb tõdeda, et see võib nii olla juhul, kui asjaomase artikli 8 lõikes 1 nimetatud nõude on esitanud äriühing, kellele filmitootjad on lepinguga sellise õiguse andnud. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on siiski kindlaks teha, kas põhjendatud on sellises konkreetses sõnastuses nõue, nagu äriühing on selle esitanud.
- 87 Kolmandana, viidates direktiivi 2004/48 artikli 13 lõike 1 teise lõigu punktis a kasutatud väljendile „rikkuja poolt teenitud mis tahes ebaõiglane tulu“, ning artikli 6 lõikes 2, artikli 8 lõikes 1 ja artikli 9 lõikes 2 seatud tingimusele, mille kohaselt peab rikkumine olema toime pandud kommertseesmärgil, leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et liidu seadusandja on siin silmas pidanud olukorda, kus tuleb struktuuraalselt tegutseda autoriõigusi rikkuva levitamise kui sellise vastu, mitte võitlust üksikrikkujate vastu.
- 88 Sellega seoses olgu esiteks märgitud, et vastavalt direktiivi 2004/48 põhjendusele 14 tuleb tingimust, mille kohaselt peab rikkumine olema toime pandud kommertseesmärgil, kohaldada üksnes direktiivi artiklis 6 ette nähtud tõenditega seotud meetmete suhtes, artiklis 8 sätestatud teabe saamise õigusega seotud meetmete ning direktiivi artiklis 9 sätestatud ajutiste ja kaitsemeetmete suhtes, ilma et see piiraks liikmesriikide õigust kohaldada neid meetmeid ka tegude suhtes, mis ei ole toime pandud kommertseesmärgil.
- 89 See tingimus ei ole aga kohaldatav kannatanud poole kahjuhüvitise nõuetele rikkuja vastu, mida on käsitletud direktiivi 2004/48 artiklis 13. Seetõttu saab üksikrikkujatelt selle sätte alusel välja mõista hüvitised intellektuaalomandi omajate kasuks lähtuvalt kahjust, mida viimased on nende rikkumiste tõttu tegelikult kandnud, kui need rikkujad on pannud rikkumise toime teadlikult või kui nad pidid põhjendatult olema rikkumisest teadlikud.
- 90 Lisaks võib direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 1 alusel esitatud teabenõude puhul olla täidetud tingimus, mille kohaselt peab rikkumine olema toime pandud kommertseesmärgil, muu hulgas siis, kui eeldatav rikkuja „on tabatud õigusi rikkuvate teenuste kommertseesmärgil pakkimiselt“.
- 91 Nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 82 tõdetud, on käesoleval juhul Mircomi teabenõue suunatud internetiühenduse pakkuja kui isiku vastu, kes on tabatud õigusi rikkuvate teenuste kommertseesmärgil pakkimiselt.

- 92 Järelikult näib põhikohtuasja puhul, et Mircomi nõue Teleneti vastu, kes kommertseesmärgil osutab õigusi rikkuvaks tegevuseks kasutatavaid teenuseid, vastab käesoleva kohtuotsuse punktis 90 osutatud tingimusele.
- 93 Lisaks tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul igal juhul kontrollida, kas Mircom on kuritarvitanud meetmeid, menetlusi ja õiguskaitsevahendeid direktiivi 2004/48 artikli 3 tähenduses, ning vastaval juhul jätma selle äriühingu esitatud nõude rahuldamata.
- 94 Direktiivi 2004/48 artiklis 3 on nimelt kehtestatud üldine kohustus tagada eelkõige, et direktiivis osutatud intellektuaalomandi õiguste, sealhulgas artiklis 8 nimetatud teabe saamise õiguse jõustamiseks vajalikud meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid oleksid õiglased ja erapooletud ning neid kohaldatakse viisil, mis tagab kaitse nende kuritarvitamise vastu.
- 95 Niisuguse kuritarvituse tuvastamine kuulub täielikult põhikohtuasja faktiliste asjaolude hindamise hulka ja seega eelotsusetaotluse esitanud kohtu pädevusse. Eelkõige võib nimetatud kohus selleks analüüsida Mircomi äritegevuse toimimist, hinnates viisi, kuidas ta eeldatavatele rikkujatele kompromisslahendusi pakub, ja kontrollides, kas ta esitab kompromisslahendusest keeldumise korral tegelikult kohtusse hagi. Samuti võib ta kontrollida, kas juhtumi kõiki eriasjaolusid arvestades näib, et Mircom püüab seoses väidetavate rikkumistega kompromisslahenduste ettepanekute varjus tegelikult isegi saada majanduslikku tulu asjaomaste kasutajate liitumisest sellise partnervõrguga (*peer-to-peer*), nagu on kõne all põhikohtuasjas, ilma et ta püüaks konkreetselt võidelda autoriõiguste rikkumistega, mida see võrgustik põhjustab.
- 96 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb teisele küsimusele vastata, et direktiivi 2004/48 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes on lepingu alusel teatavate intellektuaalomandi õiguste omaja ja kes neid siiski ise ei kasuta, vaid piirdub eeldatavalt rikkujatelt kahjuhüvitise sissenõudmisega, võib põhimõtteliselt tugineda selle direktiivi II peatükis ette nähtud meetmetele, menetlustele ja õiguskaitsevahenditele, välja arvatud juhul, kui selle direktiivi artikli 3 lõikes 2 sätestatud üldist kohustust arvestades ning põhjaliku ja üksikasjaliku kontrolli alusel on kindlaks tehtud, et tema nõue on kuritarvituslik. Täpsemini tuleb kõnealuse direktiivi artiklil 8 põhinev teabenõue jätta rahuldamata ka siis, kui see on põhjendamatu või ebaproportsionaalne, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Kolmas ja neljas küsimus

- 97 Kõigepealt tuleb märkida, et põhikohtuasjas on kõne all kaks eri isikuandmete töötlemist, nimelt üks, mille Media Protector on Mircomi nimel juba varem läbi viinud partnervõrkude (*peer-to-peer*) kontekstis ja mis seisneb nende kasutajate IP-aadresside salvestamises, kelle internetiühendusi väidetavalt kasutati kaitstud teoste konkreetsel hetkel selles võrgus üleslaadimiseks, ning teine, mida Mircomi väitel peab hiljem teostama Telenet ja mis seisneb esiteks nende kasutajate tuvastamises ühenduse loomise abil nende IP-aadresside ja IP-aadresside vahel, mille Telenet oli selle hetke seisuga neile kasutajatele kõnealuse üleslaadimise läbiviimiseks eraldanud, ning teiseks samade kasutajate nimede ja aadresside edastamises Mircomile.
- 98 Neljanda küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus võtta seisukoht, kas määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti f arvestades on õigustatud ainult esimene juba läbi viidud töötlemine.
- 99 Lisaks palub ta oma kolmanda küsimusega sisuliselt selgitada, kas esimeses ja teises küsimuses kirjeldatud asjaolud on asjakohased selleks, et hinnata õiglast tasakaalu ühelt poolt intellektuaalomandi õiguse ning teiselt poolt eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitse vahel, eelkõige proportsionaalsuse hindamisel.

- 100 Kui aga eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab Euroopa Kohtu esimesele ja teisele küsimusele antud vastuste põhjal, et Mircomi teabenõue vastab tingimustele, mis on ette nähtud direktiivi 2004/48 artiklis 8, arvestades selle direktiivi artikli 3 lõiget 2, siis tuleb asuda seisukohale, et kolmanda küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada seda, kas niisugustel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, tuleb direktiivi 2016/679 artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti f tõlgendada nii, et sellega on keelatud käesoleva kohtuotsuse eespool punktis 97 kirjeldatud hilisem töötlemine, olgugi et teabenõue vastab nimetatud tingimustele.
- 101 Neid kaalutlusi silmas pidades ja vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktides 38 ja 39 viidatud kohtupraktikale tuleb kolmas ja neljas küsimus ümber sõnastada nii, et eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib sisuliselt, kas määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti f tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus esiteks intellektuaalomandi õiguste omaja ja kolmanda isiku poolt selle õiguste omaja nimel partnervõrgu (*peer-to-peer*) nende kasutajate IP-aadresside süstemaatiline salvestamine, kelle internetiühendust on väidetavalt kasutatud autoriõigusi rikkuvateks tegevusteks, ja teiseks nende kasutajate nimede ja aadresside edastamine vastavate õiguste omajale või kolmandale isikule, et nad saaksid esitada tsiviilkohtule nende kasutajate poolt väidetavalt põhjustatud kahju hüvitamise hagi.
- 102 Esimesena, mis puutub põhikohtuasja asjaoludel varem toimunud töötlemisse, siis tuleb tuletada meelde, et dünaamiline IP-aadress, mille elektrooniliste teabe- ja sideteenuste pakkuja salvestab hetkel, kui isik külastab veebisaiti, mille see teenusepakkuja teeb üldsusele kättesaadavaks, kujutab selle teenusepakkuja suhtes määruse 2016/679 artikli 4 punkti 1 tähenduses isikuandmeid, kui tal on seaduslikud vahendid, mis võimaldavad kõnealuse isiku tuvastada tänu täiendavale teabele, mis on selle isiku internetiühenduse pakkujale teada (19. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, punkt 49).
- 103 Seetõttu vastab nende aadresside salvestamine hilisemaks kasutamiseks kohtule esitatavate hagide raames määruse 2016/679 artikli 4 punktis 2 toodud „töötlemise“ määratlusele.
- 104 Nii on see ka Mircomi puhul, kelle nimel Media Protector IP-aadresse kogub, kui tal on seaduslik vahend selleks, et teha internetiühenduse omajad direktiivi 2004/48 artiklis 8 ette nähtud menetluse kohaselt kindlaks.
- 105 Kõnealuse määruse artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis f on sätestatud, et isikuandmete töötlemine on seaduslik ainult juhul, kui isikuandmete töötlemine on vajalik vastutava töötleja või kolmanda isiku õigustatud huvi korral, välja arvatud juhul, kui sellise huvi kaaluvad üles andmesubjekti huvid või põhiõigused ja -vabadused, mille nimel tuleb kaitsta isikuandmeid, eriti juhul kui andmesubjekt on laps.
- 106 Nii on selles sättes ette nähtud kolm kumulatiivset tingimust, mille korral on isikuandmete töötlemine seaduslik: esiteks on vastutaval töötlejal või andmeid saaval kolmandal isikul õigustatud huvi, teiseks on isikuandmete töötlemine vajalik õigustatud huvi teostamiseks ja kolmandaks ei kaalu selliseid huve üles kaitstava andmesubjekti põhiõigused ja -vabadused (vt selle kohta seoses direktiivi 95/46 artikli 7 punktiga f 4. mai 2017. aasta kohtuotsus Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, punkt 28).
- 107 Kuna määrusega 2016/679 tunnistati kehtetuks ja asendati direktiiv 95/46 ning kuna selle määruse asjakohaste sätete kohaldamisala on sisuliselt identne nimetatud direktiivi asjakohaste sätetega, on Euroopa Kohtu praktika selle direktiivi kohta põhimõtteliselt kohaldatav ka selle määruse suhtes (vt analoogia alusel 12. novembri 2020. aasta kohtuotsus Sonaecom, C-42/19, EU:C:2020:913, punkt 29).
- 108 Mis puutub õigustatud huvi olemasolu tingimusse ja arvestades kontrolli, mille läbiviimine seoses teise küsimusega on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne, siis tuleb asuda seisukohale, et vastutava töötleja või kolmanda isiku huvi saada isikuandmed tema omandit väidetavalt rikkunud isiku kohta selleks, et temalt kohtu kaudu kahjutasu välja nõuda, on õigustatud huvi. Seda seisukohta toetavad

määruse 2016/679 artikli 9 lõike 2 punktid e ja f, milles on ette nähtud, et töötlemise keeldu ei kohaldata teatavate isikuandmete – näiteks selliste, mis paljastavad andmeid füüsilise isiku seksuaalelu või seksuaalse sättumuse kohta – töötlemisele, kui töötlemine on vajalik õigusnõuete koostamiseks, esitamiseks või kaitsmiseks või mille andmesubjekt on ilmselgelt avalikustanud (vt selle kohta seoses direktiivi 95/46 artikli 8 lõike 2 punktiga e 4. mai 2017. aasta kohtuotsus Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, punkt 29).

- 109 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 131 sisuliselt märkis, võib nõuete vormikohane sissenõudmine kujutada endast õigustatud huvi, mis põhjendab isikuandmete töötlemist määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti f tähenduses (vt analoogia alusel seoses direktiiviga 2002/58 22. novembri 2012. aasta kohtuotsus Probst, C-119/12, EU:C:2012:748, punkt 19).
- 110 Seoses tingimusega, mis puudutab vajadust töödelda isikuandmeid õigustatud huvi elluviimiseks, olgu meelde tuletatud, et isikuandmete kaitse erandite ja piirangute puhul tuleb piirduda tingimata vajalikuga (4. mai 2017. aasta kohtuotsus Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, punkt 30). Käesoleval juhul võib see tingimus olla täidetud, kuna – nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 97 märkis – ühenduse valdaja tuvastamine on sageli võimalik üksnes IP-aadressi ja internetiühenduse pakkuja esitatud teabe põhjal.
- 111 Lõpetuseks, mis puutub asjaomaste vastanduvate õiguste ja huvide kaalumisse, siis see sõltub põhimõtteliselt üksikjuhtumi konkreetsetest asjaoludest (4. mai 2017. aasta kohtuotsus Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika). Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tuleb konkreetseid asjaolusid hinnata.
- 112 Kõnealuste eri õiguste ja huvide vahel tasakaalu leidmist võimaldavad mehhanismid sisalduvad määruses 2016/679 endas (vt analoogia alusel 29. jaanuari 2008. aasta kohtuotsus Promusicae, C-275/06, EU:C:2008:54, punkt 66 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 113 Peale selle olgu märgitud, et kuna põhikohtuasjas käsitletavatele asjaoludele näivad olevat kohaldatavad nii määrus 2016/679 kui ka direktiiv 2002/58 ning kuna IP-aadressid kuuluvad käesoleva kohtuotsuse punktis 102 osutatud kohtupraktikat arvestades nii isikuandmete kui ka liiklusandmete hulka (vt selle kohta 6. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus La Quadrature du Net jt, C-511/18, C-512/18 ja C-520/18, EU:C:2020:791, punkt 152), tuleb kontrollida, kas sellise töötlemise seaduslikkuse hindamisel tuleb võtta arvesse nimetatud direktiivis ette nähtud tingimusi.
- 114 Nagu nähtub direktiivi 2002/58 artikli 1 lõikest 2 koostoimes määruse 2016/679 artikli 94 lõikega 2, täpsustatakse ja täiendatakse selle direktiivi sätetega määrust, et ühtlustada liikmesriikide need sätted, mis on vajalikud eelkõige põhiõiguste ja -vabaduste, täpsemini eraelu puutumatuse kaitse võrdväärse taseme tagamiseks isikuandmete töötlemise puhul elektroonilise side sektoris (vt selle kohta 2. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Ministerio Fiscal, C-207/16, EU:C:2018:788, punkt 31, ning 6. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus La Quadrature du Net jt, C-511/18, C-512/18 ja C-520/18, EU:C:2020:791, punkt 102).
- 115 Sellega seoses olgu märgitud, et direktiivi 2002/58 artikli 5 lõike 1 kohaselt keelavad liikmesriigid isikutel, kes ei ole kasutajad, kuulata, salaja pealt kuulata, salvestada või muul viisil pealt kuulata või jälgida sidet ja sellega seotud liiklusandmeid ilma asjaomaste kasutajate loata, kui see ei ole õiguspärane asjaomase direktiivi artikli 15 lõike 1 kohaselt. Kõnealuse direktiivi artikli 6 lõikes 1 on sätestatud, et abonentide ja kasutajatega seotud liiklusandmed, mida töötleb üldkasutatava sidevõrgu pakkuja või üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutaja, tuleb kustutada või muuta anonüümseks, kui neid ei ole enam vaja side edastamiseks, ilma et see piiraks direktiivi artikli 15 lõike 1 kohaldamist.

- 116 Nimetatud artikli 15 lõige 1 lõpetab isikuandmete konfidentsiaalsuse tagamise kohustusest tehtud erandite loetlemise, viidates sõnaselgelt direktiivi 95/46 artikli 13 lõikele 1, mis sisuliselt vastab määruse 2016/679 artikli 23 lõikele 1, mis nüüdsest võimaldab vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes kohaldatavas liidu või liikmesriigi õiguses seadusandliku meetmega piirata isikuandmete konfidentsiaalsuse kohustuse ulatust elektroonilise side sektoris kui selline piirang austab põhiõiguste ja -vabaduste olemust ning on demokraatlikus ühiskonnas vajalik ja proportsionaalne meede, et tagada muu hulgas teiste isikute õiguste ja vabaduste kaitsmine ning tsiviilõiguslike nõuete täitmine (vt selle kohta 29. jaanuari 2008. aasta kohtuotsus *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, punkt 53).
- 117 Lisaks tuleb asjaolu, et selle määruse artikli 23 lõike 1 punktis j on nüüd sõnaselgelt silmas peetud tsiviilõiguslike nõuete täitmist, tõlgendada nii, et see väljendab liidu seadusandja tahet kinnitada Euroopa Kohtu praktikat, mille kohaselt ei ole direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 kohaldamisalast kunagi välja jäetud omandiõiguse kaitse ja ka olukorrad, kus autorid soovivad saada kaitset tsiviilmenetluse raames (vt selle kohta 29. jaanuari 2008. aasta kohtuotsus *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, punkt 53).
- 118 Järelikult tuleb selleks, et sellist isikuandmete töötlemist, nagu on nende isikute IP-aadresside salvestamine, kelle internetiühendust on kasutatud kaitstud teoseid sisaldavate failide segmentide üleslaadimiseks partnervõrgus (*peer-to-peer*), IP-aadressi omaja nime ja aadressi avalikustamise nõudmise otstarbel, saaks pidada seaduslikuks ja määruses 2016/679 ette nähtud tingimustele vastavaks, eelkõige kontrollida, kas see isikuandmete töötlemine vastab direktiivi 2002/58 eelnimetatud sätetele, kuivõrd nimetatud direktiivis on täpsustatud elektroonilise side vahendite kasutajate põhiõigusi eraelu puutumatusele ja isikuandmete puutumatusele (vt selle kohta 6. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus *La Quadrature du Net jt*, C-511/18, C-512/18 ja C-520/18, EU:C:2020:791, punkt 109).
- 119 Kuna aga eelotsusetaotluses ei ole täpsustatud, millisel õiguslikul alusel omab Mircom juurdepääsu Teleneti säilitatavatele IP-aadressidele, ei ole Euroopa Kohtul võimalik anda eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarvilikke juhiseid selle kohta, kas direktiivis 2002/58 sätestatud ja vastanduvate õiguste ja huvide kaalumise tingimust arvestades rikub neid põhiõigusi selline töötlemine, nagu on varem toimunud ja mis seisneb kõnealuste IP-aadresside salvestamises. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on analüüsida asjasse puutuvaid liikmesriigi õigusnorme, pidades silmas liidu õigust, eelkõige direktiivi 2002/58 artikleid 5, 6 ja 15.
- 120 Teisena, mis puutub Teleneti tehtavasse edasisse töötlemisse, mis seisneb nende IP-aadresside omanike tuvastamises ning nende omanike nimede ja aadresside edastamises Mircomile, siis tuleb märkida, et direktiivi 2004/48 artikli 8 kohane nõue, milles piirdatakse õigusi rikkuva tegevusega seotud kasutajate nimede ja aadresside edastamisega, on kooskõlas eesmärgiga luua õiglane tasakaal intellektuaalomandi õiguste omajate teabe saamise õiguse ja nende kasutajate isikuandmete kaitse õiguse vahel (vt selle kohta 9. juuli 2020. aasta kohtuotsus *Constantin Film Verleih*, C-264/19, EU:C:2020:542, punktid 37 ja 38 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 121 Kuna elektroonilise side vahendite kasutajate identiteeti puudutavad andmed ei võimalda üldjuhul üksi teada saada side kuupäeva, kellaaega, kestust, vastuvõtjat ega ka side toimumise kohta ega seda, kui tihti side teatavate isikutega konkreetses ajavahemikus toimus, mistõttu ei anna need andmed peale nende isikute kontaktandmete, nagu nende identiteet ja aadress, mingit teavet konkreetse sisedeansi ega järelikult nende eraelu kohta. Seega ei saa nende andmetega kaasnevat riivet üldjuhul pidada raskeks (vt selle kohta 2. märtsi 2021. aasta kohtuotsus *Prokuratuur* (tingimused elektroonilise side andmetele juurdepääsuks), C-746/18, EU:C:2021:152, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 122 Samas eeldab põhikohtuasjas Mircomi teabenõue, et Telenet looks ühenduse Mircomi nimel salvestatud dünaamiliste IP-aadresside ja Teleneti poolt neile kasutajatele eraldatud IP-aadresside vahel, mis võimaldasid neil osaleda asjaomases partnervõrgus (*peer-to-peer*).

- 123 Järelikult, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktis 113 viidatud kohtupraktikast, puudutab selline taotlus liiklusandmete töötlemist. Õigus selliste andmete kaitsele, mis on direktiivi 2004/48 artikli 8 lõikes 1 nimetatud isikutele, on osa igäihe põhiõigusest oma isikuandmete kaitsele, mis on tagatud harta artikliga 8 ja määrusega 2016/679, mida on täpsustatud ja täiendatud direktiiviga 2002/58 (vt selle kohta 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, punkt 30).
- 124 Direktiivis 2004/48 ette nähtud meetmed ei saa nimelt mõjutada määruse 2016/679 ja direktiivi 2002/58 kohaldamist (vt selle kohta 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, punkt 32).
- 125 Euroopa Kohus on sellega seoses juba otsustanud, et direktiivi 2004/48 artikli 8 lõige 3 koostoimes direktiivi 2002/58 artikli 15 lõikega 1 ja direktiivi 95/46 artikli 7 punktiga f, ei välista liikmesriikide võimalust kehtestada kohustus edastada eraõiguslikele isikutele isikuandmed, mis võimaldavad esitada tsiviilkohtusse nõude autoriõiguse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamiseks, kuid samas ei kohusta see säte ka liikmesriike niisugust kohustust ette nägema (vt selle kohta 19. aprilli 2012. aasta kohtuotsus *Bonnier Audio jt*, C-461/10, EU:C:2012:219, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 4. mai 2017. aasta kohtuotsus *Rīgas satiksme*, C-13/16, EU:C:2017:336, punkt 34).
- 126 Tuleb aga tõdeda, et samamoodi nagu direktiivi 95/46 artikli 7 punkti f ei kohusta määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt f ega selle määruse artikli 9 lõike 2 punkt f, olgugi et need on ETLT artikli 288 teise lõigu kohaselt kõikides liikmesriikides vahetult kohaldatavad, kolmandat isikut, näiteks internetiühenduse pakkujat, edastama eraõiguslikele isikutele kui vastuvõtjatele selle määruse artikli 4 punkti 9 tähenduses isikuandmeid, et võimaldada esitada tsiviilkohtusse nõuet autoriõiguse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamiseks, vaid nendes reguleeritakse üksnes vastutava töötleja enda või kolmanda isiku poolt töötlemise seaduslikkuse küsimust määruse artikli 4 punkti 10 tähenduses.
- 127 Seega saab selline internetiühenduse pakkuja nagu Telenet olla kohustatud andmeid edastama üksnes direktiivi 2002/58 artikli 15 lõikes 1 nimetatud meetme alusel, mis piirab muu hulgas direktiivi artiklites 5 ja 6 ette nähtud õiguste ja kohustuste ulatust.
- 128 Kuna eelotsusetaotluses ei ole selle kohta midagi märgitud, peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kontrollima nii seda, millisel õiguslikul alusel säilitab Telenet IP-aadresse, mille edastamist Mircom nõuab, kui ka seda, millisel õiguslikul alusel võib Mircomil olla võimalik nende aadressidega tutvuda.
- 129 Nimelt, vastavalt direktiivi 2002/58 artikli 6 lõigetele 1 ja 2 ei ole elektroonilise side teenuste osutajate poolt IP-aadresside säilitamine kauemaks kui nende omistamise ajaks üldjuhul vajalik asjaomaste teenuste eest arвете esitamiseks, mistõttu veebis toime pandud süütegude avastamine võib osutada võimatuks, kui ei saa kasutada direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 kohast seadusandlikku meedet (vt selle kohta 6. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus *La Quadrature du Net jt*, C-511/18, C-512/18 ja C-520/18, EU:C:2020:791, punkt 154).
- 130 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 104 sisuliselt märkis, muutuks põhikohtuasjas käsitletav teabenõue sisutuks, kui IP-aadresside säilitamist sellise seadusandliku meetme alusel või vähemalt nende kasutamist muudel eesmärkidel kui on need, mis loeti seaduslikeks 6. oktoobri 2020. aasta kohtuotsuses *La Quadrature du Net jt* (C-511/18, C-512/18 ja C-520/18, EU:C:2020:791), tuleb pidada liidu õigusega vastuolus olevaks.
- 131 Kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu läbiviidavast kontrollist peaks nähtuma, et on olemas direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 tähenduses riigisisised seadusandlikud meetmed, mis piiravad selle direktiivi artiklites 5 ja 6 sätestatud eeskirjade ulatust ja mida saaks tõhusalt kohaldada käesolevas asjas, ja eeldusel, et käesoleva kohtuotsuse kõikides eelnevates punktides Euroopa Kohtu esitatud tõlgendamisjuhiste alusel on alust arvata, et Mircomil on õigus esitada hagi ja tema teabenõue on põhjendatud, proportsionaalne ja see pole kuritarvituslik, siis tuleb asuda seisukohale, et eelnimetatud töötlemine on määruse 2016/679 tähenduses seaduslik.

132 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb kolmandale ja neljandale küsimusele vastata, et määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti f koostoimes direktiivi 2002/58 artikli 15 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole põhimõtteliselt vastuolus esiteks intellektuaalomandi õiguste omaja ja kolmanda isiku poolt selle õiguste omaja nimel partnervõrgu (*peer-to-peer*) nende kasutajate IP-aadresside süstemaatiline salvestamine, kelle internetiühendust on väidetavalt kasutatud autoriõigusi rikkuvateks tegevusteks, ja teiseks nende kasutajate nimede ja aadresside edastamine vastavate õiguste omajale või kolmandale isikule, et nad saaksid esitada tsiviilkohtule nende kasutajate poolt väidetavalt põhjustatud kahju hüvitamise hagi, kuid seda siiski tingimusel, et vastavate õiguste omaja või kolmanda isiku vastavad algatused ja nõuded on põhjendatud, proportsionaalsed ja need ei ole kuritarvituslikud ning nende õiguslik alus on riigisisene seadusandlik meede direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 tähenduses, millega piiratakse selle direktiivi artiklites 5 ja 6 sätestatud eeskirjade ulatust.

Kohtukulud

133 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 3 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et üldsusele kättesaadavaks tegemine selle sätte tähenduses on partnervõrgu (*peer-to-peer*) kasutaja lõppseadmest selle võrgu teiste kasutajate seadmetesse selliste failisegmentide üleslaadimine, mille see kasutaja on varem alla laadinud meediafailist, mis sisaldab kaitstud teost, olgugi et need segmentid on iseenesest kasutatavad üksnes juhul, kui teatav osakaal allalaadimisest on toimunud. Tähtsust ei ole asjaolul, et BitTorrent-kliendi failijagamisprogrammi seadistuste tõttu viib programm üleslaadimise läbi automaatselt, kui kasutaja on lõppseadmest, millest üleslaadimine toimub, selle tarkvaraga nõustunud, andes sellisele seadistusele oma nõusoleku pärast seda, kui teda on selle omadustest nõuetekohaselt teavitatud.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta tuleb tõlgendada nii, et isik, kes on lepingu alusel teatavate intellektuaalomandi õiguste omaja ja kes neid siiski ise ei kasuta, vaid piirdub eeldatavalt rikkujatelt kahjuhüvitise sissenõudmisega, võib põhimõtteliselt tugineda selle direktiivi II peatükis ette nähtud meetmetele, menetlustele ja õiguskaitsevahenditele, välja arvatud juhul, kui selle direktiivi artikli 3 lõikes 2 sätestatud üldist kohustust arvestades ning põhjaliku ja üksikasjaliku kontrolli alusel on kindlaks tehtud, et tema nõue on kuritarvituslik. Täpsemini tuleb kõnealuse direktiivi artiklil 8 põhinev teabenõue jätta rahuldamata ka siis, kui see on põhjendamatu või ebaproportsionaalne, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti f koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ muudetud redaktsioonis), artikli 15 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole põhimõtteliselt vastuolus esiteks intellektuaalomandi õiguste omaja ja

kolmanda isiku poolt selle õiguste omaja nimel partnervõrgu (*peer-to-peer*) nende kasutajate IP-aadresside süstemaatiline salvestamine, kelle internetiühendust on väidetavalt kasutatud autoriõigusi rikkuvateks tegevusteks, ja teiseks nende kasutajate nimede ja aadresside edastamine vastavate õiguste omajale või kolmandale isikule, et nad saaksid esitada tsiviilkohtule nende kasutajate poolt väidetavalt põhjustatud kahju hüvitamise hagi, kuid seda siiski tingimusel, et vastavate õiguste omaja või kolmanda isiku vastavad algatused ja nõuded on põhjendatud, proportsionaalsed ja need ei ole kuritarvituslikud ning nende õiguslik alus on riigisisene seadusandlik meede direktiivi 2002/58 (direktiiviga 2009/136 muudetud redaktsioonis) artikli 15 lõike 1 tähenduses, millega piiratakse selle direktiivi (muudetud redaktsioonis) artiklites 5 ja 6 sätestatud eeskirjade ulatust.

Allkirjad